

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612219586
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6612219586.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa E.. F. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., S. XXX/XX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Veselý, Veľký Krtíš, Mierová 1 proti odporcovi Poľovnícka spoločnosť Veľká Hora - Petrovec, so sídlom Nižný Petrovec 776, Kalinovo, IČO: 45 017 506, zast. JUDr. Danielom Janšom, advokátom, Banská Bystrica, Horná 2, o náhradu škody vo výške 2300,- Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 10.09.2013, č. k. 6C/365/2012-82, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi bola uložená povinnosť zaplatiť odporcovi 434,30 Eur trov konania na účet právneho zástupcu odporcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa zamietol, sa rozsudku okresného súdu nedotýka.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi na trovách odvolacieho konania 23,58 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Daniela Janša, advokáta, so sídlom Banská Bystrica, Horná 2, do 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi 434,30 Eur trov konania na účet právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s odôvodnením, že navrhovateľ nesplnil predpoklady uplatnenia nároku na náhradu škody, a preto jeho návrhu nebolo možné vyhovieť. Pokiaľ ide o trovy konania, rozhodol o nich podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že navrhovateľ v konaní úspech nemal, a preto je povinný zaplatiť odporcovi, ako úspešnému účastníkovi v konaní náhradu trov vo výške 434,30 Eur do 3 dní, na účet právneho zástupcu odporcu.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zmeniť tak, že odporcovi nebude priznaná náhrada trov konania. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil skutkové okolnosti majúce vplyv na náhradu trov konania. Podľa jeho názoru mal vo veci použiť ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania odporcovi nepriznať. V tejto súvislosti poukazoval na to, že len pre nesplnenie jednej z troch právnych podmienok pre uplatnenie nároku, nebol navrhovateľ v konaní úspešný. Pokiaľ by túto podmienku splnil, tak je predpoklad, že by návrhu navrhovateľa bolo vyhovené. Rozhodnutie okresného súdu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. považoval teda za formalistické a nesprávne vo vzťahu k navrhovateľovi, pretože vzhľadom na okolnosti v danej veci bol dôvod na použitie § 150 ods. 1 O.s.p. pri náhrade trov konania.

Na odvolanie navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý poukazoval na to, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom, bol upozornený na skutočnosť, že nesplnil všetky tri kumulatívne podmienky pre náhradu škody, ktorú vyžaduje zákon č. 274/2009 a o tejto

okolnosti vedel už predtým, ako podal návrh na súd. Za týchto okolností potom neprichádza do úvahy použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Okresný súd preto správne pri náhrade trov konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a preto navrhol v napadnutom výroku rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Z podaného odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento napadol rozsudok okresného súdu len vo výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania. Vo výroku, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, rozsudok okresného súdu nenapadol.

Vzhľadom na to, že krajský súd bol viazaný rozsahom podaného odvolania, tak na jeho základe preskúmal správnosť rozsudku okresného súdu len v napadnutom výroku o trovách konania. Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým súd návrh navrhovateľa zamietol, sa nedotkol, pretože v tomto výroku rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť, keďže žiaden z účastníkov proti tomuto výroku rozsudku okresného súdu odvolanie nepodal.

V zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania navrhovateľa, dospel krajský súd k záveru, že okresný súd si zabezpečil všetky potrebné podklady pre rozhodnutie o trovách konania, svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v súlade s § 167 ods. 2 O.s.p. a § 169 ods. 1 O.s.p. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, ktoré sa dotýkali náhrady trov konania, sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

V podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu vytýka navrhovateľ okresnému súdu, že nesprávne pri náhrade trov konania postupoval podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať, že rozsudkom okresného súdu zo dňa 10.09.2013, č. k. 6C/365/2012-82 vo veci samej bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Proti tomuto výroku rozsudku okresného súdu odvolanie podané nebolo, preto v uvedenom výroku sa rozsudok okresného súdu stal právoplatným. Návrh navrhovateľa bol zamietnutý z toho dôvodu, že § 70 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. v platnom v znení vyžaduje ako podmienku na uplatnenie nároku na náhradu škody nesprávnym užívaním poľovného revíru okrem uvedenia výšky škody aj nahlásenie a uvedenie opatrení, ktoré poškodený vlastník alebo nájomca poľovných pozemkov vykonal na zabránenie škôd spôsobených zverou, pretože v opačnom prípade jeho nárok na náhradu škody zaniká. Podmienky ustanovenia tohto zákona navrhovateľ nespĺnil, a preto súd nemohol návrhu navrhovateľa vyhovieť.

Z uvedeného teda nesporne vyplýva, že vo veci samej navrhovateľ úspech nemal, preto do úvahy prichádzal postup náhrady trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý zvolil v danej veci aj okresný súd a na základe úspechu odporcu v konaní, uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 434,30 Eur na účet právneho zástupcu odporcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Námietku navrhovateľa v podanom odvolaní, že okresný súd pri náhrade trov konania mal postupovať podľa § 150 ods. 1 O.s.p., nepovažoval krajský súd za dôvodnú.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania mohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Účelom ust. § 150 ods. 1 O.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravujú predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Aplikácia ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj okolnostiach na strane účastníkov konania. Nepriznanie náhrady trov konania musí preto súd odôvodniť zvláštnymi okolnosťami konkrétneho prípadu.

Podľa názoru krajského súdu o takéto okolnosti v danej veci nešlo. Z obsahu spisu vyplýva, že na č. I. 67 spisu je založený list zo dňa 06.09.2012, ktorý adresoval odporca navrhovateľovi ako jeho reakciu na uplatnenú náhradu škody spôsobenej zverou, čo urobil navrhovateľ vo vzťahu k odporcovi listom zo dňa 27.08.2012 na č. I. 69 spisu. Už v tomto liste odporca poukázal navrhovateľovi to, že nie je možné jeho návrhu, ktorým uplatnil škodu, vyhovieť, pretože predmetný list, ktorým bola uplatnená náhrada škody, nespĺňa podmienky stanovené zákonom č. 274/2009 Z. z. pre uplatnenie škody spôsobenej poľovníctvom, zverou a na zveri. Už z tohto dôvodu preto nepovažoval návrh navrhovateľa na náhradu škody za dôvodný.

Napriek uvedenému listu zo strany odporcu, ktorý bol adresovaný navrhovateľovi, tento podal návrh na súd zastúpený právnym zástupcom, ktorý mu poskytoval právnu pomoc, pričom v konečnom dôsledku návrh navrhovateľa bol zamietnutý práve z dôvodu, ktorý uvádzal aj odporca v podanom liste zo dňa 06.09.2012, teda že list, ktorým uplatnil navrhovateľ náhradu škody, neobsahuje náležitosti a podmienky stanovené zákonom č. 274/2009 Z. z. Túto okolnosť uviedol aj okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Ak teda navrhovateľ vedel o tom, aké náležitosti vyžadoval § 70 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. a tieto predpoklady nesplnil, ale napriek tomu podal návrh na súd a začal súdne konanie, v ktorom nebol úspešný, tak potom za uvedených okolností nemožno hovoriť o tom, že boli splnené podmienky pre použitie § 150 ods. 1 O.s.p. pri náhrade trov konania.

Okresný súd preto správne pri náhrade trov konania použil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže navrhovateľ v konaní úspech nemal, tak mu uložil povinnosť nahradiť náhradu trov úspešnému účastníkovi konania, teda odporcovi, ktorý si náhradu trov konania uplatnil.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd považoval rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania za vecne správny, a preto ho potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal. Odporca v odvolacom konaní mal úspech a žiadal náhradu trov odvolacieho konania za podané vyjadrenie na odvolanie navrhovateľa do výroku o trovách konania.

Vzhľadom na to, že v odvolacom konaní navrhovateľ úspech nemal a odporca mal v odvolacom konaní úspech a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania, tak krajský súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi aj náhradu trov odvolacieho konania.

Predmetom odvolacieho konania bola len otázka náhrady trov konania, ktoré boli priznané odporcovi rozsudkom okresného súdu vo výške 434,30 Eur. Z tejto hodnoty vychádzal krajský súd aj pri náhrade trov odvolacieho konania, keď podľa výšky predmetu sporu by bola hodnota jedného úkonu právnej pomoci pre právneho zástupcu vo výške 31,54 Eur. Keďže odporca podal vyjadrenie na odvolanie navrhovateľa, ktoré smerovalo nie do výroku rozhodnutia vo veci samej, tak podľa § 14 ods. 3, písm. b) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí právnemu zástupcovi odporcu len náhrada vo výške polovice hlavného úkonu, teda v sume 15,77 Eur. K úkonu právnej pomoci patrí aj režijný paušál vo výške 7,81 Eur. Celkom

tak právnenmu zástupcovi odporcu vznikli trovy odvolacieho konania vo výške 23,58 Eur, ktoré krajský súd odporcovi priznal a na ich náhradu zaviazal navrhovateľa.

Z vyššie uvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.